

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7789

гр. София, 15.09.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 15.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **8338** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Т. Т. А. срещу заповед № РВЕ23-РД09-20/19.01.2023г. на кмета на Столична община, район „В.“.

Ответникът- кмет на Столична община, район „В.“ при изпращане на административната преписка в съда е депозирал писмено становище, в което са изложени доводи за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с приложените по делото писмени доказателства и обсъди твърденията на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА на основание чл.159, т.4 АПК.

С оспорения административен акт- заповед № РВЕ23-РД09-20/19.01.2023г. кмета на Столична община, район „В.“ е разпоредил да се завладее недвижим имот с идентификатор № 68134.306.213 с площ от 155 кв.м., заедно с построените в него сгради с идентификатори № 68134.306.213.1 и № 68134.306.213.3.

Жалбата е насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, но от страна, за която липсва активна процесуална легитимация да оспорва същия.

Жалбоподателят Т. Т. А. не е адресат на издадения административен акт, защото не е собственик и не е носител на ограничени вещни права по отношение на недвижим имот с идентификатор № 68134.306.213, както и на изградените в него сгради с идентификатори № 68134.306.213.1 и № 68134.306.213.3, находящи се в [населено място], [улица].

Оспорената заповед е издадена на основание чл.13, ал.2 ЗОС във вр. чл.10 от Наредбата на СОС за общинската собственост, които разпоредби изискват недвижимият имот да е "безстопанствен", т. е. да няма данни, кой е неговия собственик. Процедурата е приложима по отношение на безстопанствените имоти на територията на Столична община, за които няма данни кой е техният собственик, като

без правно значение е дали трети лица владеят или държат /на правно основание, респ. без правно основание/ същите.

Т. Т. А. претендира да се прогласи нищожността на заповедта, като по см. на чл.149, ал.5 АПК оспорването с такова искане не е обвързано с подаване на жалбата в конкретен срок. Съгласно разясненията дадени в Тълкувателно решение № 3/16.04.2013г. по тълк. дело № 1/2012г. на ВАС на РБ, „при оспорване на административни актове с искане за обявяване на нищожност правният интерес за оспорващия следва да се преценява към момента на подаване на жалбата“.

Към дата- 25.08.2023г. жалбоподателят не се легитимира, като собственик на недвижимия имот, респ. не е носител на ограничени вещни права върху него. Действително същият е иницирал производство по издаване на констативен нотариален акт / молба вх. № РВЕ23-МД94-13/07.08.2023г./, но такъв акт по чл.587 ГПК не е съставен от нотариус с район на действие -СРС. Към посочената дата-25.08.2023г. няма и постановено и влязло в сила съдебно решение по гр.дело № 40946/2023г. по описа на СРС, 28 състав, с което да е уважен предявения установителен иск с правно основание чл.124, ал.1 ГПК от Т. Т. А. срещу И. А., и жалбоподателят да е признат за собственик на основание давностно владение на поземления имот с площ от 155 кв.м., находящ се в [населено място], [улица], както и на двете сгради в него с площ от 52 кв.м. и 22 кв.м.

Издаденият административен акт не създава за Т. Т. А. правни задължения, пряко и непосредствено не засяга, ограничава или застрашава по никакъв начин негово материално право на собственост по отношение на ПИ с идентификатор № 68134.306.213, както и върху находящите се в него две постройки. Заповедта не накърнява неговата правна сфера, както и не го обвързва с правно дължимо поведение за действие и изпълнение.

Наличието на правен интерес е въпрос, който се преценява от съда. Той е предпоставка за допустимостта на съдебното оспорване от категорията на абсолютните. Интерес от защита пред съд имат само онези лица, по отношение на които административният акт оказва неблагоприятно въздействие върху правата и законните им интереси, признати като такива в правна норма- чл.147 от АПК.

По тези доводи и аргументи, за настоящата съдебна инстанция не съществува задължение да разгледа по същество предявената жалба от Т. Т. А. досежно нейната основателност, тъй като с издадения в проведеното административно производство индивидуален административен акт не се засягат негови материални права. Съгласно чл.159 АПК, съдът е длъжен да провери допустимостта на подадената жалба и след като констатира, че е налице основанието по чл.159, т.4 АПК следва да я остави без разглеждане и да прекрати образуваното производство.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II-ро отделение, 22 състав на основание чл.159, т.4 АПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата с вх. № 31072/25.08.2023г. на Т. Т. А. срещу заповед № РВЕ23-РД09-20/19.01.2023г. на кмета на Столична община, район „В.“.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело № 8338 по описа за 2023г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението до жалбоподателите.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните по делото на основание чл.138 АПК.

Съдия: